

Sygnatura akt: V GC 2178/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 13 września 2019 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2019 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa T. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W.

o zapłatę

1. oddała powództwo

2. zasądza od powoda T. B. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. kwotę 917 zł (dziewięćset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego,

SSR Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 2178/18

UZASADNIENIE

Powód T. B. wniósł w dniu 20 sierpnia 2018r. pozew przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w W. o zapłatę kwoty 2.147,12 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 lutego 2016r. do dnia zapłaty oraz zwrot kosztów postępowania. Ponadto wniósł o dopuszczenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy I C 3567/16 Sądu Rejonowego w Kaliszu, w tym decyzji o wypłacie odszkodowania, umowy cesji wierzytelności, opinii biegłego sądowego J. P., wyroku z uzasadnieniem na okoliczność ustalenia wysokości poniesionej szkody oraz dotychczas wypłaconej i zasądzonej kwoty częściowego odszkodowania a także na okoliczność tego, że powód nabył całość praw do odszkodowania.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 8 stycznia 2016r. doszło do zdarzenia drogowego w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki R. o numerze rejestracyjnym (...), stanowiący własność S. K.. W związku z tym, że sprawca szkody posiadał polisę OC w pozwanym towarzystwie, wystąpiono o wypłatę odszkodowania. Przyznano zaniżone odszkodowanie w wysokości 1.712,49 złotych, zaniżając wartość kosztów naprawy (m.in. niezasadnie zastosowano zaniżoną stawkę i ilość roboczogodzin, amortyzację części, zastosowano nieoryginalne części zamienne, potrącenia na materiale lakierniczym, pominięto część uszkodzonych elementów pojazdu oraz nie uwzględniono wymiany części technologicznie jednorazowych. Na podstawie umowy przelewu wierzytelności powód nabył całość praw do niniejszego odszkodowania. Pozwem z dnia 21 listopada 2016r. powód wystąpił o zapłatę kwoty 510 zł tytułem częściowego odszkodowania. Sąd Rejonowy w Kaliszu zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę żadaną pozwem. Wypłacona dotychczasowa przez pozwanego łączna kwota 2.222,49 zł nie rekompensuje szkody w całości. Powód zażądał zapłaty częściowego odszkodowania stanowiącego różnicę pomiędzy kwotą wynikającą z opinii biegłego

(4.369,61 zł) a dotychczas wypłaconą kwotą odszkodowania (2.222,49 zł) ponadto powód żądał ustawowych odsetek za opóźnienie od dnia 14 lutego 2016r. do dnia zapłaty.

Do pozwu załączono umowę cesji wierzytelności.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa i zwrot kosztów postępowania, podnosząc zarzut nieistnienia dochodzonego roszczenia a z ostrożności procesowej niewykazania wysokości szkody oraz kwoty dochodzonego roszczenia. W uzasadnieniu wskazał, że dnia 8 stycznia 2016r. na skutek kolizji drogowej spowodowanej przez kierującego samochodem marki R. (...) uszkodzeniu uległ pojazd poszkodowanego S. M. marki R. (...) o nr rej. (...). Pojazd sprawcy zdarzenia posiadał w jego dacie ubezpieczenie OC u pozwanego, który przyjął zgłoszenie przedmiotowej szkody. Pozwany przeprowadził postępowanie likwidacyjne w sprawie, uznał swoją odpowiedzialność gwarancyjną za skutki kolizji z dnia 8 stycznia 2016r, i wypłacił ustalone pierwotnie odszkodowanie w kwocie 1.712,49 zł za stwierdzoną w pojeździe szkodę częściową. Poszkodowany zbył na rzecz powoda wierzytelność w zakresie odszkodowania za powstałą szkodę na podstawie umowy cesji wierzytelności. Powód w ramach postępowania przeprowadzonego przed Sądem Rejonowym w Kaliszu I Wydziałem Cywilnym (sygn. akt IC 3567/18) wystąpił przeciwko pozwanemu o zapłatę kwoty 510 zł tytułem części roszczenia w zakresie dalszego odszkodowania za naprawę pojazdu marki R. (...). Sąd Rejonowy w Kaliszu, I Wydział Cywilny wyrokiem z dnia 24 maja 2018r. (sygn. akt I C 3567/18) zasądził od pozwanego na rzecz powoda żadaną kwotę. Podstawę tego rozstrzygnięcia stanowiła sporządzona na potrzeby przeprowadzonego postępowania opinia biegłego sądowego z dziedziny mechaniki samochodowej. Powołany biegły ustalił, że biorąc pod uwagę ustalone właściwości uszkodzonego auta (m.in. jego wiek, historię i stan techniczny), jego prawidłową naprawę zgodnie z technologią producenta pojazdu przeprowadzić można z zastosowaniem nowych części zamiennych grupy Q za kwotę 4.099,69 zł brutto. Pozwany zrealizował wyrok i wypłacił zasądzoną należność główną w kwocie 510 zł. Nadto pozwany, w kontekście dokonanych uprzednio wypłat oraz ustaleń biegłego co do wysokości należnego odszkodowania, poza wyrokiem uiszczył także jego pozostałą część w kwocie 1877,12 zł. Pozwany zaakceptował stanowisko biegłego sądowego będące podstawą zapadłego orzeczenia wydanego przez Sąd Rejonowy w Kaliszu, Wydział Cywilny sygn. IC 3567/18 co do ustaleń w zakresie prawidłowej kwoty należnego odszkodowania za naprawę uszkodzonego pojazdu w kwocie 4.099,69 zł brutto. Wobec jednoznacznego ustalenia przez biegłego uzasadnionych kosztów naprawy pojazdu na kwotę 4.099,69 zł brutto odzwierciedlających właściwą kwotę odszkodowania, to przy uwzględnieniu wysokości wypłat dokonanych w związku z przedmiotową szkodą z dnia 8 stycznia 2016r. pozwany w całości zaspokoił roszczenie z powyższego tytułu. Do pisma załączono druk zgłoszenia szkody w pojeździe z ubezpieczenia OC z 8 stycznia 2016r., decyzję pozwanego z dnia 19 stycznia 2016r. w której przyznano odszkodowanie S. K. w kwocie 1.712,49 zł, wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu z dnia 24.05.2018r., opinię biegłego sądowego z dnia 4 lutego 2018r. z kalkulacją naprawy, decyzję o wypłacie odszkodowania w kwocie 1.877,20 zł z 4 lipca 2018r. Do pisma procesowego z dnia 25 kwietnia 2019r. pełnomocnik pozwanego załączył dowody wpłat.

Pełnomocnik powoda wbrew zobowiązaniu Sądu nie ustosunkował się do odpowiedzi na pozew ani do pisma procesowego pozwanego z dnia 25 kwietnia 2019r., do którego załączono dowody wykonania przelewów przez pozwanego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Właściciel pojazdu poszkodowanego S. K. zgłosił do pozwanego szkodę z dnia 8 stycznia 2016r.

Dowód: zgłoszenie szkody w pojeździe (k. 23 – 25 akt)

W dniu 19 stycznia 2016r. pozwany przyznał S. K. odszkodowanie w kwocie 1.712,49. Wypłata nastąpiła na rzecz upoważnionej M. K..

Dowód: decyzja pozwanego z dnia 19.01.2016r. (k. 26 akt), potwierdzenie

wykonania operacji (k. 54 akt)

S. K. zawarł z powodem umowę cesji wierzytelności. Poszkodowany S. K. oświadczył, że w związku ze szkodą komunikacyjną na pojeździe marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) mającą miejsce w dniu 8 stycznia 2016r., przysługuje mu prawo do żądania odszkodowania od pozwanego, który udzielił ochrony ubezpieczeniowej w związku z zawartą umową obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. W wykonaniu umowy sprzedaży wierzytelności, cedent przelał na rzecz cesjonariusza wszelkie swoje wierzytelności przysługujące mu od pozwanego za opisaną szkodę. Przelew objął wszystkie uprawnienia cedenta względem dłużnika związane ze szkodą w pojeździe, z wyłączeniem wypłaconej dotychczas kwoty 1.712,49 zł oraz z wyłączeniem roszczeń z tytułu zwrotu kosztów holowania, parkingu lub najmu pojazdu zastępczego. Umowa nie została opatrzona datą, nie przedstawiono również dowodu zawiadomienia o cesji wierzytelności pozwanego przez jej zbywcę.

Dowód: umowa cesji wierzytelności (k. 7 akt)

Wyrokiem z dnia 24 maja 2018r. Sąd Rejonowy w Kaliszu I Wydział Cywilny, sygn. akt I C 3567/16, po rozpoznaniu w dniu 10 maja 2018r. sprawy z powództwa T. B. przeciwko (...) S.A. w W. o zapłatę zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 510 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 lutego 2016r. do dnia zapłaty, oddalił powództwo w pozostałej części i zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 777 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania. Z ustaleń stanu faktycznego wynika, że Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego, który wyliczył wysokość kosztów naprawy pojazdu na kwotę 4.099,69 zł brutto, przy użyciu części z grupy Q z racji wieku pojazdu, jego historii i stanu technicznego. Samochód też można naprawić z zastosowaniem części alternatywnych – tańszych zamienników za kwotę 2.222,49 zł, prawdopodobnie zgodnie z propozycją powoda, który po wypłaceniu przez pozwanego właścicielowi samochodu kwoty 1.712,49 zł, zażądał dopłaty kwoty 510 zł, czyli do łącznej kwoty 2.222,49 zł.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Kaliszu z uzasadnieniem (k. 27 – 28 akt)

opinia biegłego sądowego J. P. (k.29 – 40 akt)

W dniu 4 lipca 2018r. pozwany wypłacił M. K., z upoważnienia S. K. kwotę 1.877,20 zł z tytułu odszkodowania.

Dowód: pismo pozwanego do M. K. (k. 41 akt),

potwierdzenie wykonania operacji (k. 52 akt)

W dniu 6 lipca 2018r. pozwany przelał na rzecz powoda kwotę 1372,78 zł tytułem realizacji wyroku.

Dowód: potwierdzenie wykonania operacji (k. 53 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów.

Sąd zważył co następuje:

Podstawą niekwestionowanej przez pozwanego odpowiedzialności za szkodę powstałą w dniu 8 stycznia 2016r. była umowa ubezpieczenia OC, zgodnie z którą pozwany przyjął na siebie odpowiedzialność za szkody wyrządzone osobom trzecim wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający lub ubezpieczony (art. 822 § 1 kodeksu cywilnego).

Odpowiedzialność sprawcy szkody wynika zaś z przepisu art.436 § 1 w zw. z 435 § 1 k.c., zgodnie z którymi samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność jak prowadzący na własny rachunek przedsiębiorstwo lub zakład wprawiany w ruch za pomocą sił przyrody (pary, gazu elektryczności, paliw płynnych itp.) Ponosi on odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch przedsiębiorstwa lub zakładu, chyba że szkoda nastąpiła na skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności.

Naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej (art. 363 §1 zd.1 k.c.).

Zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi” (uchwała składu 7 sędziów SN z 12 kwietnia 2012r., III CZP 80/11, OSNC 2012, nr 10, poz. 112)

Powód stał się wierzycielem pozwanego na skutek umowy przelewu wierzytelności. Zgodnie bowiem z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania.

Powód w grudniu 2016r. wystąpił do Sądu Rejonowego w Kaliszu Wydział Cywilny o zasądzenie kwoty 510 zł z tytułu części odszkodowania albowiem odszkodowanie wypłacone przez pozwanego poszkodowanemu było zaniżone. Przeprowadzony w tym postępowaniu dowód z opinii biegłego potwierdził, że pozwany wypłacił odszkodowanie poszkodowanemu zaniżając wartość kosztów naprawy. Biegły przedstawił dwa warianty wyliczenia odszkodowania, jeden przy użyciu części oryginalnych tzw. O na kwotę 4.369,61 zł i drugi z zamiennikami z grupy (...) na kwotę 4.099,69 zł. Biegły wskazał również, że przy użyciu części alternatywnych – tańszych zamienników naprawa byłaby dokonana „zgodnie z propozycją powoda” na kwotę 2.222,49 zł, co uzasadniałoby żądanie dopłaty do odszkodowania jedynie w kwocie 510 zł. Powód nie odniósł się do treści tej opinii i nie zmienił żądania pozwu, co mogłoby sugerować, że potwierdzał wariant naprawy przy użyciu tańszych części zamiennych. Opinia biegłego nie wskazywała kategorycznie wysokości odszkodowania. Biegły przedstawił warianty naprawy pojazdu, które mogły jedynie stanowić podstawę decyzji Sądu, ale tej decyzji nie zastępował. Wobec braku zmiany żądania przez powoda Sąd rozstrzygnął w wyroku o żądaniu zasądzenia wskazanej kwoty, a nie o wysokości szkody. W szczególności, w toku postępowania nie doszło do ustalenia wysokości szkody, jako niezależnej czynności procesowej. Takiego waloru nie ma też opinia biegłego. Powód wystąpił z powództwem o zapłatę, a nie o ustalenie. Jeżeli zdaniem powoda wysokość szkody nie odpowiada kwocie wypłaconej przez pozwanego poszkodowanemu i powiększonej o kwotę 510 zł zasądzoną na rzecz powoda przez Sąd, to wysokość tej szkody nie jest znana. Dążenie do ustalenia tej wysokości było obowiązkiem powoda w niniejszym postępowaniu. Na okoliczność ustalenia wysokości szkody powód wniósł jedynie o przeprowadzenie dowodów z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy IC 3567/16. Taki dowód w sprawie jest niewystarczający, a nawet niedopuszczalny. Opinia biegłego z innej sprawy cywilnej może być jedynie dowodem z dokumentu, służyła ustaleniu wysokości odszkodowania w innej sprawie. Gdyby przyjąć za powodem, że domaga się tego samego odszkodowania, tylko w dalszej części, to należałoby rozważyć, czy roszczenie powoda w niniejszym postępowaniu nie jest objęte powagą rzeczy osądzonej. Powód wystąpił o zasądzenie kwoty 2.147,12 zł, która wynika z wariantu odszkodowania biegłego ustalonego w oparciu o części oryginalne. Obowiązkiem powoda w tym postępowaniu było udowodnienie takiej wysokości odszkodowania. Powód tego nie zrobił. Nie odniósł się nawet do pism procesowych pozwanego, w których wykazywał on uiszczenie całej wierzytelności, w większości na rzecz poszkodowanego. Powództwo jako nieudowodnione podlegało więc oddaleniu.

Orzeczenie o kosztach postępowania wydano na podstawie art. 98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu i obciążono nimi w całości przegrywającego powoda. Powód ma obowiązek jako przegrywający spór zwrócić pozwanemu poniesione przez niego koszty wynagrodzenia pełnomocnika ustalone na podstawie § 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 5 listopada 2015r. 1804) wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś